

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

vist ikke være rimeligt, at det landsting, som efter sin egen indstilling ikke eksisterer mere, når den nye grundlov er vedtaget, det landsting, der forsvinder, som sin sidste handling skal afgøre mod folketingsflertallets ønske, hvad det nye etkammers navn skal være. Jeg vil også tro, at landstinget, efter at det nu har haft lejlighed til at præcisere sin opfattelse af spørgsmålet om navnet for det nye ting, vil være indforstået med, at det kan ikke være landstinget, der i den sag skal være afgørende, men at det må være folketinget. Navnlig i betragtning af, at der samlet i de to ting er et stort flertal for det navn, som folketinget vedtog, kan, synes jeg, landstingets flertal sagligt set meget vel begrunde, at det ændrer standpunkt, efter at sagen på ny har været til drøftelse her.

Jeg kan ikke godkende den opfattelse med hensyn til navnet „rigsdagen“ eller „folketinget“, som den konservative ordfører gav udtryk for her. Folket, det er det samlede udtryk for både det egentlige Danmark, Færøerne og Grønland, og folketinget, det er det gamle udtryk for folke-representationen i det danske rige. Jeg tilråder, at man stemmer for den indstilling, der foreligger fra folketingsudvalget, og for det ændringsforslag, som er stillet af flertallet, hvorefter folke-representationens navn under den nye grundlov bliver det navn, som blev vedtaget med stort flertal, da sagen var til behandling her.

Jeg glæder mig over, at den nye grundlov derefter fra rigsdagen kan gå ud til afgørelse i befolkningen, således at det med sandhed kan siges, at en enig og sluttet rigsdag står bagved forslaget, og jeg opfordrer befolkningen til ved folkeafstemningen at sikre, at grundlovsforslaget gennemføres.

Hans Hansen (Rørby): Jeg kan ganske henholde mig til, hvad udvalgets ærede ordfører har sagt, og til udvalgets indstilling. Vi kan tiltræde forslaget, som det nu foreligger, vedtaget af landstinget, med den ændring med hensyn til navnet på det kommende ting, der er foreslået af folketingsudvalget.

Vi står nu ved afslutningen af en lang og undertiden bevæget forhandling om en ændring af vor forfatning. Grundloven er, som den nu foreligger, en rammelov, som gør forsøg på at udbygge de personlige

frihedsrettigheder og gør forsøg på ikke at lægge hindringer i vejen for den kommende udvikling; det er en rammelov, som kan omfatte også skiftende indstillinger i det politiske liv.

Det er ikke sikkert, at den grundlov, som vi nu står overfor at skulle vedtage, vil få så langt et liv som grundloven af 1849, og det er vel næppe heller tænkeligt, at den frihedstradition, der knytter sig til grundloven af 1849, og hele den nimbus, der har omgivet den, vil blive knyttet til den nye grundlov. Baggrunden for det arbejde, der blev gjort for godt hundrede år siden, var en ganske anden end den, vi arbejder på nu, og det er ikke sikkert, at det, vi nu vedtager her i rigsdagen, bliver så berømmeligt.

Jeg anbefaler altså, at man stemmer for den indstilling, der nu foreligger, og dermed de ændringer, det andet høje ting har foretaget, som ikke er forringelser, men tværtimod forbedringer, men at vi fastholder det navn, som dette høje ting een gang har vedtaget, nemlig navnet „folketinget“.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 111 stemmer mod 22; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 127 stemmer mod 7.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Aksel Larsen: Jeg ønsker at udtale, at efter forkastelsen af vort ændringsforslag til § 89 om indføjeelse af et nyt punktum vedrørende folkeafstemning om, hvorvidt grundloven skal indeholde en paragraf som § 20, agter vi at stemme imod grundlovsforslaget. Vi anser os for forpligtet til at gøre dette, fordi vi anser det for en national ulykke, om der kommer en sådan paragraf ind i Danmarks Riges Grundlov. Vi har set tilstrækkeligt af regerings og rigsdagsflertals eftergivenhed overfor fremmede magter, efter at Danmark er kommet ind i Atlantpagten, til, at vi kan have nogen tro på, at denne eftergivenhedspolitik vil standse